

(10. Theologiæ objectum est omnis veritas aliquo modo ad Deum pertinens et deducibilis ex revelatis; reductive autem, et ultimate est ipse Deus; et hoc clare patet tum ex ipsius nomine: vocatur enim theologia ex quo sit scientia vel sermo de Deo, et tum ex hoc quod omnia, de quibus agitur in theologia, directe vel indirecte ipsum Deum respiciant.

(11. Theologia Dei non est proprie scientia: ad rationem enim scientiæ requiritur discursus seu progressus a minus notis ad notiora, Deus autem omnia unico actu clarissime intelligit. (12. Theologia beatorum de necessariis ad scientiam requisitis, et etiam discursum, de quo majus est dubium, quia beati ex Scoto prius saltem natura intelligunt quidditatem rei quam proprietates. (13. Theologia viatorum non est proprie scientia: deficit enim ipsi evidentia, cum nitatur in fide, quæ est obscura; potest tamen dici scientia lato modo, sumendo scientiam pro cognitione ita certa, ut ipsius certitudo æquipolleat evidentiae, ut habetur ex Scoto, q. 3 Prolog.

(14. Theologia in se et in quocunque intellectu est sapientia; seposita tamen evidentia in intellectu viatorum: est enim cognitio rerum altissimarum, nempe Dei et divinorum, quæ habetur per rationes altissimas, scilicet per fidem in intellectu viatorum, per lumen gloriæ in intellectu beatorum, et per essentiam divinam in intellectu Dei. (15. Quod est proprium sapientiæ, quæ definitur, quod sit notitia rerum divinarum per altissimas causas.

(16. Theologia Dei non est practica, sed speculativa. Ipsa enim non est regulativa, cum intellectus Dei nequeat regulare divinam voluntatem, ex quo ipsa sit summe recta, et regula omnium, nec possit habere malos actus, adeoque non est regulabilis, et consequenter Dei theologia nec est regulativa, nec practica. (17. Theologia autem beatorum et viatorum est practica: opera-

tur enim circa objectum ipsum diligendo, nec manet in sola contemplatione Dei, sed excitat voluntatem ad Deum amandum, et sic dirigit praxim: et hæc aliqualis breviter de theologia perstricta notitia sufficiat. Reliqua de ea, tum positiva, tum ascetica, tum polemica, tum scholastica, tum morali relinquo videnda apud suos respective auctores, qui fuse ad rem integra volumina ediderunt.

(18. Hic juvat addere quod in nostro Minoritico ordine primus omnium legitime sacram theologiam interpretatus est S. Antonius de Padua cum facultate, ut sequitur, S. P. nostri Francisci.

«Charissimo meo Fratri Antonio, Frater Franciscus, in Christo salutem.

«Placet mihi, quod sanctæ theologiæ litteras Fratribus interpretaris; ita tamen, ut neque in te, neque in cæteris (quod vehementer cupio) exstinguatur sanctæ orationis spiritus juxta Regulam, quam profiteremur. Vale.»

Recepta hæc Seraphici S. Patris patentali facultate, primam cathedram scholasticæ doctrinæ aperuit S. noster Antonius in nostro Fratrum Minorum ordine, eamque docuit in alma studiorum matre civitate Bononiæ, et in aliis Galliæ et Italiæ civitatibus, et postremo in civitate Paduæ, ubi gloriosum ac miraculosum vitæ suæ cursum complevit; et præ innumerabili miraculorum multitudine, nondum a suæ gloriæ mortis transacto anno (quod mirum est) a Gregorio IX plaudente urbe et orbe in civitate Spoletii (ubi tunc aderat Romana curia) sanctorum fastis omni cum solemnitate fuit ascriptus. Sic P. Petrus Antonius de Venetiis in *Viridario Seraphico* italice conscripto tom. II, cap. 2, pag. 9, alique apud Wadingum ad an. 1222, et habetur in opusculis ejusdem S. P. Francisci, tom. I, epistola tertia.

(19. Quoad ea quæ concernunt theologum, vide verb. CANONICUS, art. 2, a n. 1 usque ad n. 44, ubi abunde de omnibus.

THESAURUS S. M. ECCLESIAE.

Vide verb. INDULGENTIA, art. 1, a n. 4.

THESAURUS.

Vide verb. DOMINIUM, art. 3, a n. 26 ad n. 45.

THURIFICATIO.

SUMMARIUM.

1. Thurificatio juxta formam Cæremonialis cum uno tantum thuribulo est facienda. — 2. Usus duorum thuribulorum non probatur. — 3. Thurificatio est munus diaconi. — 4. Thurificatio debetur canonicis paratis ante vicarium generalem. — 5. Thurificatio debetur prius canonicis cathedralis et collegiatae quam gubernatori. Vide tamen infra, a num. 32 ad 39. — 6. Finito evangelio missæ solemnis, cui cum cappa assistat episcopus, thurificandus est celebrans, et non episcopus. — 7. Thurificatio in ecclesia collegiata exempta præsentate episcopo

et abbate, quomodo facienda. — 8. Canonicis collegiatae debetur thurificatio ante rectores et beneficiatos ecclesiarum parochialium. — 9. Thurificatio debetur duplici ductu canonicis, clericis vero parochialium ecclesiarum unico ductu. — 10. Portionariis et aliis beneficiatis quando debeatur thurificatio duplici ductu. — 11. Dignitatibus et canonicis hinc inde distributis in choro quomodo fieri debeat thurificatio. — 12. Assistentes episcopo thurificantur et recipiunt pacem ante dignitates. — 13. Archidiaconus, qui tenet baculum episcopi, thurificandus est immediate post diaconos assistentes. — 14. Assistentis presbyter, et non diaconus Evangelii, thu-

rificare debet episcopum. — 15. Canonici stantes, et non genuflexi thurificare debent episcopum. — 16. Thurificatio cum triplici ductu thuribulo unico tantum, et digniori, id est episcopo, convenit. — 17. In absentia episcopi thurificatio fieri debet celebranti triplici ductu. — 18. Dignitatibus et canonicis cathedralium debetur thurificatio duplici ductu, cæteris vero de choro unico ductu. — 19. Dignitatibus cathedralium debetur thurificatio solum duplici ductu, quando firmiter non probatur immemorabilis, quod triplici ductu incensatur, absente episcopo. — 20. Thurificatio non debetur canonicis ab episcopo celebrante. — 21. Thurificatio duplici solum ductu debetur vicario generali sedenti in choro, licet sit prælatus. — 22. Thurificatio debetur magistratui post canonicos æquis ductibus. — 23. Dominus loci, et quisvis alius non est thurificandus a presbytero celebrante. — 24. Est tamen servanda consuetudo circa thurificationem baronis domini loci. — 25. Curatus sive rector Ecclesiæ thurificandus est ante dominum loci. — 26. Diaconus Evangelii debet thurificare chorum, non obstante præsentata contraria consuetudine. — 27. Diaconus debet incensare canonicos et alios, non tamen mansionarios. — 28. Diaconus non debet dare pacem laicis nec domino loci. — 29. Consuetudo, ut vicarius generalis thurificetur ante canonicos, est servanda. — 30. Consuetudo loci vel ecclesiæ servanda est ut vicarius generalis sit thurificandus ante vel post capitulum. — 31. Consuetudo ut mansionarii ab una parte thurificentur immediate post canonicos ejusdem partis antequam thurificentur dignitates et canonici alterius partis, non est servanda. — 32. Consuetudo, ut gubernator thurificetur immediate post episcopum, est servanda. — 33. Consuetudo incensandi gubernatores civitatum Sedis Apostolicæ, qui sunt referendarii, et utuntur rochetto ante canonicos, est servanda. — 34. Consuetudo, quod gubernator status thurificetur, et habeat pacem ante rectores et curatos ecclesiarum, servanda est. — 35. Consuetudo laudabilis, quod gubernator non thurificetur, nec osculetur librum Evangelii, nec habeat pacem immediate post episcopum, servanda est. — 36. Gubernator protonotarius cum habitu prælatitio divinis assistens thurificandus est ante canonicos immediate post episcopum. — 37. Gubernator dignissimus et perpetuus thurificandus est immediate post episcopum, et ante canonicos etiam paratos. — 38. Gubernator civitatis etiam non prælatus thurificandus est immediate post canonicos; assistens ante alios canonicos, et ab-ente episcopo immediate post vicarium generalem. — 39. Etiam si gubernator sit uxoratus. — 40. Gubernator civitatis thurificandus est duplici et non triplici ductu. — 41. Si adsit autem consuetudo, quod ipse gubernator, seu alii thurificentur triplici ductu, est servanda.

(1. Thurificatio (103) juxta formam Cæremonialis cum unico tantum thuribulo (104) est facienda. Sacra congr. Rit., in *Lucerina* 21 Julii 1618, apud Aldan., in *Compendio canonicarum resolutionum* lib. 1, tit. 9, num. 34, et Barbos., in *Summ. apostolic. decis.*, verb. *Thurificatio*, n. 1. (2. Usus enim duorum thuribulorum non probatur.

(103) Ab Hebræorum Ecclesia ad nostram thurificationis usus profluxit ab antiquissimis usque temporibus. Vide quæ t. III *Bibl. Ritual.* ad Maldonati disputationem 2, § 5, Zaccaria adnotavit p. 40. Multiplex autem hujus fuit cum in Christianorum funeribus (licet non ubique, certe si quid video, in Africa nullum fuisse saltem in sepeliendis mortuis, indicat Tertullianus *Apolog.* cap. 22); tum præsertim in liturgia, ut pluribus ostendunt Scortia l. III, cap. 15, et Georgius *De liturg. R. P.* l. III, cap. 2.

— 42. Dignitatibus in choro, quamvis cum rochetto et habitu protonotarii existentibus, non debetur thurificatio triplici, sed solum duplici ductu. — 43. Thurificatio cum triplici ductu non debetur vicario apostolico. — 44. Neque primæ dignitati Sanctæ Mariæ in Cosmedin urbis. — 45. Thus et pax domino loci debet dari juxta formam Libri cæremonialis. — 46. Mulieribus non datur thus et pax inter missarum solemnias. Et an aliquando dari debeat? remittitur arbitrio episcopi. Non deberi autem nisi reginis et magnis principissis est novissimum statutum. — 47. Canonici et beneficiati, ac magistratus in Vesperis, quando assistunt beneficiati cum pluvialibus, thurificandi sunt per aliquem ex dictis beneficiatis assistentibus pluviali indutis. — 48. Canonicus locum tenens episcopi non est thurificandus ante dignitates. — 49. Prior collegiatae, si in cathedrali præsentate fuerit cum illius dignitatibus et canonicis, thurificandus est duplici ductu. — 50. Tam dignitates quam canonici lateris dignioris chori incensandi sunt prius quam dignitates et canonici alterius lateris. — 51. In feria vi Parasceve post thurificationem oblatoium, non est iterum thurificandum SS. Sacramentum, nec ob ejus præsentiam est omittenda incensatio crucis. — 52. Reliquia SS. Crucis non est thurificanda a celebrante genuflexo. — 53. Thurificatio non debetur laicis a diacono parato, sed a solo clerico cotta induto. — 54. Diaconus ministrans thus canonico celebranti debet dicere *Benedicite, Pater reverende*, et non *Pater reverendissime*; quod dicitur solum si celebret episcopus, et *Pater eminentissime*, si cardinalis. — 55. Traditur modus et ordo servandus a diacono in thurificatione, ad num. 57. — 58. Si altare, in quo canitur missa, longe distet a choro, thuriferarius et non diaconus ipsum incensabit. — 59. Imperator, reges alique supremi principes et præreges, quando et quomodo thurificandi. — 60. Quomodo incensandi domini locorum minorum, ad num. 61. — 62. Omnibus de more incensatis thurificandus est populus ter. — 63. Quando chorum incensat thurificarius, potest illum incensare, vel in communi transeundo ante sedilia, vel singillatim omnes. — 64. Si in presbyterio vel in choro, ubi benedicendum est incensum, adsit episcopus diocesanus, vel aliquis eo major, tunc ipse illud benedicit. — 65. Quando ad Vesperas præter altare majus est incensandum aliud altare, quomodo facienda incensatio? — 66. Incensatio chori ad Vesperas quando cessare debeat? — 67. Quando duo sunt thuriferarii, quomodo facienda incensatio? — 68. Qui thurificat, semper stare debet; solus Papa a genuflexo incensatur. — 69. Adducitur responsio sacre congr. Rit. ad varia dubia. — 70. In choro thurificandi sunt omnes singillatim. — 71. Alia ad rem, ad num. 74.

Sacr. congr. Rit., in *Alexandrina* 15 Martii 1608, in respons. ad 2 Dub. et in dict. *Lucerina*, apud Aldan., loco cit., n. 36, et Barbosa, l. cit., n. 2.

(3. Thurificationis munus est diaconi, qui etiamsi sit ex dignitatibus vel canonicis, post incensatum episcopum, debet alios prælatos, si adsint, magistratum sæ-

Porro quotiescunque incensum thuribulo imponeret sacerdos, illud prius benedicebat; atque hujusmodi benedictionum formulas plures suppeditat Martinius, *De ant. Eccl. ritib.*, tom. I, lib. 1, cap. 4, art. 12.

(104) Variis thuribulum nominibus apud veteres vocatum invenio, *thymamaterium* Græca voce, *incensarium, incensorium*, imo et *fumigatorium*. Confer Georgii disquisitiones *De sacro ministerio*, cap. 7.

cularem, dignitates et canonicos incensare; mansionarios vero et alios capellanos, alius capellanus seu magister cæremoniarum pro Ecclesiæ consuetudine incensare debet. Sacra congr., in *Lwen.* 10 Julii 1600, apud Aldanum, *loc. cit.*, n. 37; Barbos., *loco cit.*, n. 3.

(4. Thurificatio debetur canonicis paratis ante vicarium generalem. Sacra congregat. Rit., in *Egitanien.* 3 Augusti 1602, et in *Tiburtina* 6 Martii 1610, apud Barbos., *loco cit.*, n. 10, et tract. *De canonicis*, c. 18, n. 29.

(5. Thurificatio debetur prius canonicis cathedralis et collegiatae quam gubernatori et officialibus. Sacra congregat. Rit., in *Complen.* 28 Januar. 1612, apud Sellium in *Selectis canonicis* cap. 16, n. 23, et Barbosam, *loco cit.*, n. 11. Vide tamen *infra* a n. 32 ad 39.

(6. Finito evangelio missæ solemnæ, cui assistit episcopus cum cappa, thurificandus est celebrans, non vero episcopus. Sacra congr. Rit. 4 August. 1663, apud Pittonum, *Constit. ad canonicos*, n. 720.

(7. Thurificatio in ecclesia collegiata exempla, præsentem episcopo cum canonico Ecclesiæ cathedralis et abbate cum canonicis dictæ ecclesiæ collegiatae, debetur primum episcopo triplici ductu thuribuli, et post episcopum immediate canonico cathedralis ecclesiæ duplici ductu, deinde abbati etiam duplici ductu. Sacra congregat. Rit., in *Alexandrina S. Petri in Bergolio* 7 Februarii 1604, apud Barbosam, *loco cit.*, n. 12, et tract. *De canonicis* cap. 34, n. 32. Et iterum in *Decretis generalibus* 22 Septembr. 1659, § 15, ibi: « Episcopus præterea trino ductu, et immediate canonici cathedralis duplici, moxque abbas (nisi celebret) pariter duplici, ac subinde canonici vel monachi abbatialis ecclesiæ unico tantum ductu thurificentur. » Vide verb. *ABBAS*, ubi dantur decreta per extensum.

(8. Canonicis collegiatae thurificatio debetur ante rectores et beneficiatos aliarum ecclesiarum parochialium, etiam quando in eorum propriis ecclesiis simul divinis intersunt, nec est hujusmodi cæremonia aliquo prætextu omittenda, si ex consuetudine fieri solet. Sacra congregat. Rituum, in *Calaguritana* 1 Junii 1601, apud Aldan., *loc. cit.*, n. 40; Barbosa, *loc. cit.*, n. 23.

(9. Thurificatio debetur duplici ductu thuribuli canonicis collegiatae; clericis vero parochialium ecclesiarum unico ductu. Sacra congregat. Rit., in *Cæsaraugustana de Daroca* 19 Januarii 1613, apud Barbosam, *loco citato*, n. 14, et tract. *De canonicis*, capit. 18, n. 66.

(10. Thurificatio debetur duplici ductu portionariis et aliis beneficiatis, sicut et canonicis, quando tales portionarii et beneficiati in reliquis omnibus et per omnia æquiparantur canonicis, et æqualiter incedunt in processionibus, et sedent in æqualibus scæmnis, non obstante Cæremonialis libro, qui intelligitur, quando non adsunt presbyteri, qui sunt omnino æquales canonicis. Sacra congregatio Rit., in *dicta Cæ-*

saraugustana de Daroca 21 Martii 1615, apud Barbosam, *loco cit.*, n. 25, et tract. *De Canonicis*, cap. 34, n. 34.

(11. Dignitatibus hinc inde distributis in choro debent incensari eæ cum canonicis ab una parte, deinde aliæ cum aliis canonicis ab altera parte; non vero omnes dignitates simul ante omnes canonicos. Sacra congregat. Rit. apud Gavant., in *Manual. episcop.*, verb. *Missa conventualis* in *addit.* n. 3, apud Pitton. *Constit. ad canonicos*, n. 123.

(12. Assistentes episcopo, licet sint minus digni, ratione assistentiæ ante dignitates thurificantur, et recipiunt pacem. Sacra congregat. Rit., in *Bracharen.* 19 Junii 1608, apud Barbos., tract. *De canonicis*, cap. 33, n. 15 et 16, et Pitton., *loc. cit.*, n. 140.

(13. Archidiaconus, qui sustinet baculum episcopi, dum celebrat solemniter, thurificandus est immediate post diaconos assistentes. Sac. congr., in *d. Bracharen.* 19 Junii 1608, apud Barbos., tract. *De canonicis*, cap. 5, n. 52 et cap. 33, n. 22.

(14. Assistens presbyter, sive dignitas sit, sive canonicus, thurificare debet episcopum, et non diaconus evangelii. Sac. Rit. congreg. in *Placentina* 19 Maii 1607, apud Barbos., tract. *De canonicis*, cap. 23, n. 17, et Pittonum, *loc. cit.*, n. 207.

(15. Thurificatio non debetur episcopo a canonico, vel dignitate assistente genibus flexis, sed stante. Sac. congregat. Rit. in *Oscensi*, apud Barbos., in *Summ.*, *loc. cit.*, n. 4 et tract. *De canonicis*, cap. 33, n. 29, et Aldan., *loc. cit.*, n. 38.

(16. Thurificatio cum triplici ductu thuribuli, unico tantum et digniori, id est episcopo convenit. Sac. congregat. Rit. in *Vintimilien.* 11 Decemb. 1604, et in *Civitat. ducal.* 11 Novemb. 1614, apud Barbos., *loc. cit.*, n. 5, et tract. *De canonicis*, cap. 34, n. 26; Pitton., *loc. cit.*, n. 281.

(17. In absentia vero episcopi thurificatio fieri debet celebranti triplici ductu juxta regulas Cæremonialis. Sac. congregat. Rit., in *Patavina Plebis Sacci* 9 Maii 1606, et in *Comen. Valutia* 30 Januarii 1616, apud Pitton., *loc. cit.*, n. 281, et Barbos. *loc. cit.*, n. 6.

(18. Dignitatibus autem, et canonicis cathedralium in suis ecclesiis duplici, cæteris vero de choro unico ductu thurificatio debetur. Ead. sac. cong. Rit., in *d. Patavina, et Comensi*, apud Pitton., *loc. cit.*, et Barbos., *loc. cit.*, n. 7.

(19. Unde thurificatio duplici solum ductu debetur dignitatibus cathedralium, nisi firmiter probetur immemorabilis, quod triplici ductu thurificentur, absente episcopo. Sac. congr. Rit., in *Casertana* 16 Septembr. 1623, apud Barbos., *loc. cit.*, n. 8, tract. *De canonicis*, c. 34, n. 31.

(20. Thurificatio non debetur canonicis ab episcopo celebrante. Sac. congregat. Rit., in *Uladistanien.* 2 Martii 1613, apud Sellium in *Selectis canon.* cap. 16, n. 22; Barbos., *loc. cit.*, n. 9.

(21. Thurificatio duplici, non autem triplici ductu debetur vicario generali sedenti in choro, licet supra canonicos, et sit præ-

latus. Sac. congregat. Rit., in *Nepesina* 14 Januarii 1617, apud Barbos., *loc. cit.*, num. 16 et tract. *De canonicis*, cap. 34, n. 29.

(22. Thurificatio debetur magistratui post canonicos æquis ductibus. Sac. congr. Rit., in *Interannen.* 20 Junii 1600, et in *Faventina* eadem die et anno, apud Aldan., *loc. cit.*, n. 41; Barbos., *loc. cit.*, n. 17. Nam canonici ante magistratum thurificandi sunt, tam in cathedrali quam in aliis, in quibus simul convenerint, ubi talis est consuetudo. Sac. Rit. congr., in *Narnien.* 15 Junii 1605, apud Barbos., *loc. cit.*, n. 17, et tract. *De canonicis*, cap. 18, n. 75.

(23. Thurificatio a presbytero celebrante non est præstanda domino loci, nec aliis. Sac. congregat. Rit., in *Calaguritana* 5 Julii 1614, apud Aldan., *loc. cit.*, n. 42, et Barbos., *loc. cit.*, n. 18.

(24. Circa thurificationem autem baronis domini loci servanda est consuetudo. Sac. Rit. congr. in *S. Agathæ* 17 Novemb. 1607, apud Sellium, in *Selectis canonicis* cap. 55, num. 58, et Barbos., in *Summ. apostolic. decis.*, verb. *Consuetudo circa thurificationem*, n. 5.

(25. Curatus, sive rector ecclesiæ parochialis tanquam caput ecclesiæ thurificandus est ante dominum loci. Sacra congregat. Rit., in *Turritana* 7 Augusti 1601, apud Sellium, *loc. cit.*, cap. 71, n. 20, et Barbos., *loc. cit.*, verb. *Curatus*, n. 12.

(26. Diaconus evangelii debet thurificare chororum, nec ab eo munere excusatur sub prætextu contrariæ consuetudinis. Sacra congregat. Rit., in *Alexandrina* 15 Martii 1608, in respons. ad dub. 10, apud Aldan., *loc. cit.*, tit. 9, num. 35, et Barbos., *loc. cit.*, verb. *Diaconus*, n. 4.

(27. Diaconus debet incensare canonicos et alios, non tamen mansionarios. Sac. congregat. Rit., in *Lucerina* 29 Aprilis 1530, apud Aldan., *loc. cit.*, num. 84, et Barbos., *loc. cit.*, n. 3.

(28. Diaconus non debet dare pacem laicis, nec domino loci. Sac. congregat. Rit., 5 Julii 1614, apud Gavant., in *Rubricis Missalis*, part. II, tit. 10, num. 8, vers. *Ordo*, et Barbos., *loc. cit.*, n. 6.

(29. Consuetudo, ut vicarius generalis thurificetur ante canonicos, servanda est, sive qui thurificat sit canonicus, sive acolythus. Sac. congregat. Rit., in *Alexandrina* 15 Martii 1609, apud Sellium, *loc. cit.*, cap. 56, et Barbos., *loc. cit.*, verb. *Consuetudo circa thurificationem*, n. 1.

(30. Consuetudo loci vel ecclesiæ servanda est, ut vicarius generalis sit thurificandus, et debeat accipere candelam, cinerem, palmam, et adorare crucem ante vel post capitulum. Sac. congregat. Rit., in *Neocast.* 19 Januarii 1607, apud Sellium, *loc. cit.*, cap. 56, n. 54. Barbos., *loc. cit.*, n. 2.

(31. Consuetudo, ut mansionarii ab una parte thurificentur immediate post canonicos ejusdem partis, antequam thurificentur dignitates et canonici, qui sedent ab alia parte chori, non est servanda. Sac. congregat. Rit., in *Placentina* 19 Maii 1607, in respons. ad dub.

3, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 56, num. 57, et Barbos., *loc. cit.*, n. 4.

(32. Consuetudo ut gubernator thurificetur immediate post episcopum, servanda est. Sac. congregat. Rit., in *Alexandrina* 15 Martii 1608, respons. ad dub. 4, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 56, n. 59; Barbos., *loc. cit.*, n. 6.

(33. Consuetudo incensandi gubernatores civitatum Sedis Apostolicæ, qui sunt referendarii et prælati, et utuntur rochetto, ante canonicos post episcopum, servanda est. Sac. congregat. Rit., in *Cæsenaten.* 7 Decemb. 1501, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 56, n. 60, et Barbos., *loc. cit.*, n. 7.

(34. Consuetudo, quod gubernator status thurificetur, et habeat pacem ante rectores et curatos ecclesiarum, servanda est. Sac. congregat. Rit., in *Gotian.*, in *Sardinia* 5 Julii 1615, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 56, num. 61; Barbos., *loc. cit.*, n. 8.

(35. Consuetudo laudabilis, quod gubernator non thurificetur, nec osculetur librum evangelii, nec habeat pacem immediate post episcopum, servanda est. Sac. congregat. Rit., in *Tullen.* 2 Augusti 1603, apud Sellium, *loc. cit.*, num. 62; Barbosam, *loc. cit.*, n. 9.

(36. Gubernator protonotarius cum habitu prælatitio, id est rochetto et mantello, divinis assistens thurificandus est ante canonicos immediate post episcopum. Sac. congregat. Rit., in *Faventina* 5 Julii 1603, apud Aldan., *loc. cit.*, tit. num. 64, et Barbos., *loc. cit.*, verb. *Gubernator*, n. 10.

(37. Gubernator dignissimus et perpetuus thurificandus est immediate post episcopum et ante canonicos, etiam paratos. Sac. congregat. Rit., in *Alexandrina* 15 Martii 1698, in respons. ad dub. 4, apud Sellium, *loc. cit.*, cap. 27, n. 34; Barbosam, *loc. cit.*, verb. *Gubernator*, num. 11.

(38. Gubernator civitatis etiam non prælatus thurificandus est immediate post canonicos assistentes ante alios canonicos; absente vero episcopo, immediate post vicarium generalem. Sac. congregat. Rit., in *Faventina* 9 Maii 1606, et in *Fanen.* 1 Septemb. 1607, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 27, n. 75; Barbos., *loc. cit.*, n. 12. (39. Etiam si gubernator sit uxoratus. Ead. Sac. congregat., in *Faventina* 17 Nov. 1607, apud Sell., *loc. cit.*, cap. 27, n. 36; Barbos., *loc. cit.*, n. 12.

(40. Gubernator civitatis thurificandus est duplici, non triplici ductu thuribuli. Sac. Rit. congregat., in *Civitat. ducalis* 11 Novembr. 1614, apud Sellium, *loc. cit.*, cap. 27, num. 38; Barbos., *loco citato*, num. 15.

(41. Quoad thurificationem triplicis ductus, licet per regulas Cæremonialis debeatur soli episcopo vel celebranti, nihilominus si adest immemorabilis consuetudo, quod alii pariter thurificentur triplici ductu, ea omnino servari debet. Sac. congregat. Rit., in *Casertana* 18 Septembr. 1632, apud Pitton., *Constit. ad canonicos*, num. 957.

(42. Dignitatibus in choro non debetur thurificatio triplici, sed duplici tantum ductu, non obstante quod ibi amissis distributionibus, persona, quæ habet dignitatem, incederet cum rochetto et habitu protono-